

Sygn. akt VI Ka 243/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Barbara Żukowska

Protokolant Małgorzata Zawadzka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2015 roku

sprawy **G. T.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 5 lutego 2015 r. sygn. akt II K 1036/14

1. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego G. T. w ten sposób, że na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat,
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 243/15

UZASADNIENIE

G. T. został oskarżony o to, że w dniu 13 października 2014 roku w R., rejonu (...), będąc w stanie nietrzeźwości stwierdzonym na podstawie badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...) (...) - (...), wynik pierwszego badania 0,66mg/l, wynik drugiego badania 0,70 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował na drodze publicznej samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), czym nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyroku sygn. II K 1339/13 dot. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym mocą wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu za czyn z art. 178a § 1 k.k., sygnatura akt II K 1339/13, tj. o czyn z art. 178 a § 4 k.k.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu wyrokiem z dnia 5 lutego 2015 roku (sygn. akt II K 1036/14):

1. oskarżonego G. T. uznał za winnego popełnienia tego, że w dniu 13 października 2014 roku w R., rejonu (...), będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, stwierdzonym na podstawie badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...) nr seryjny (...), nr wersji (...), kierował na drodze publicznej samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym na mocy wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 13.11.2013 r. sygn. akt II K 1339/13 za czyn z art. 178a § 1 k.k., naruszając jednocześnie orzeczony tym wyrokiem na okres 2 lat zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu

lądownym obowiązujący w okresie od dnia 29.11.2013 r. do dnia 29.11.2015 r., tj. występku z art. 178 a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 69 § 1 i 4 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego G. T. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby,

3. na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego G. T. grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł (dwudziestu złotych),

4. na podstawie art. 624§1 k.p.k. i na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (DZ.U. nr 49 poz. 223 z 1983r. ze. zm.) zwolnił oskarżonego G. T. od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, w tym odstąpił od wymierzenia mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego wywiódł prokurator – powołując się na przepis art. 438 pkt 1 i 4 kpk zarzucił:

1) obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 42 § 2 kk polegającą na nie orzeczeniu wobec G. T. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych za popełnienie przez niego przestępstwa z art. 178 § 4 kk podczas gdy orzeczenie takiego zakazu jest obligatoryjne,

2) rażąco niewspółmierność kary orzeczonej wobec G. T. poprzez wymierzenie za przypisany mu czyn kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat a wynikającą z niedostatecznego uwzględnienia przez Sąd orzekający okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu przestępstwa cechującego się znacznym stopniem społecznej szkodliwości, faktu kierowania przez G. T. pojazdem mechanicznym pod znacznym wpływem alkoholu (0,70 mg/l i 0,74 mg/l) oraz przywiązania przez Sąd nadmiernego znaczenia do przyznania się oskarżonego do winy, wyrażenia przez niego skruchy przez co wymierzona kara nie spełnia wymogów w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej.

3) Stawiając powyższe zarzuty prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby 4 lat, orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów wszelkich mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja Prokuratora jest zasadna o ile podnosi zarzut obrazę zaskarżonym wyrokiem przepisu art. 42 § 2 kk.

Sąd Rejonowy przeprowadził w przedmiotowej sprawie prawidłowe postępowanie dowodowe, zgromadzone dowody ocenił w sposób zgodny z wymogami przepisu art. 7 kpk i na tej podstawie dokonał ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, których nie sposób kwestionować. Sprawstwo i wina G. T. w popełnieniu przypisanego mu zaskarżonym wyrokiem czynu zostały zasadnie przesądzone.

Prawidłową jest przyjęta w wyroku kwalifikacja prawna czynu oskarżonego.

W pisemnych motywach wyroku Sąd Rejonowy wskazał okoliczności, które przesądziły o wymierzeniu oskarżonemu za czyn z art. 178a § 4 kk kary trzech miesięcy pozbawienia wolności z zastosowanym dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania tej kary na 3-letni okres próby i kary grzywny (na podstawie art. 71 § 1 kk) w wysokości 50 stawek dziennych i ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 20 złotych.

Prokurator domaga się w apelacji zmiany zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie oskarżonemu kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat.

Oczywistym jest, iż nie każda różnica w ocenie rodzaju i wymiaru kary może uzasadniać postawienie jej zarzutu rażącej niewspółmierności. Kara tylko wówczas może uznana być na rażąco niewspółmierną, kiedy w kontekście okoliczności odnoszących się do czynu i osoby sprawcy nie sposób jej zaakceptować.

Zważywszy na ustalone przez Sąd Rejonowy okoliczności podmiotowe i przedmiotowe nie sposób stwierdzić by wymierzona oskarżonemu G. T. kara jawiła się jako rażąco łagodna, niewspółmierna i niesprawiedliwa.

Wobec sprawcy występku z art. 178a § 4 kk sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności wyłącznie w razie ustalenia istnienia szczególnie uzasadniającego wypadku (art. 69 § 4 kk).

Prokurator w apelacji nie zakwestionował orzeczenia o zastosowaniu wobec G. T. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności lecz wymiar tej kary i długość orzeczonego okresu próby, jednakże w apelacji nie zawarł argumentów, które przekonywałyby o słuszności wniosku.

Oczywistym jest, iż cele prewencji indywidualnej (wychowawcze i zapobiegawcze), które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego są nadrzędnymi ponad względami prewencji generalnej. Kara sprawiedliwa nie powinna wykraczać poza rzeczywistą potrzebę, względy prewencji generalnej nie powinny przesądzać o wymierzeniu sankcji nadmiernie surowych.

W ocenie Sądu Okręgowego kara wymierzona G. T. ukształtowana została w sposób wyważony – aczkolwiek łagodna nie jest karą niewspółmiernie łagodną a tylko wówczas orzeczenie o karze wymagałoby zmiany w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Rejonowy przeanalizował i prawidłowo wyeksponował istotne okoliczności, które przesądziły o wymiarze orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, wymiarze orzeczonego okresu próby. Oceniając zaskarżone w tej części orzeczenie Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do jego zmiany.

Zasadnym natomiast okazał się kolejny zarzut zawarty w apelacji prokuratora.

Orzeczenie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych było obligatoryjne wobec uznania sprawstwa i winy oskarżonego G. T. w popełnieniu przestępstwa z art. 178a § 4 kk.

Celem stosowania tego środka jest zabezpieczenie innych użytkowników dróg przed niepoprawnym kierowcą poprzez wyeliminowanie go z tego ruchu.

Sąd Rejonowy przyznał w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, iż „poprzez przeoczenie” dopuścił się obrazy przepisu art. 42 § 2 kk i nie orzekł wobec G. T. zakazu prowadzenia pojazdów mimo, iż orzeczenie takie było obowiązkowe.

Oskarżony G. T. mimo zapadłego wobec niego w dniu 13 XI 2013 roku wyroku, mocą którego ukarany został za czyn z art. 178 § 1 kk na karę grzywny, popełnił kolejne przestępstwo prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości w dniu 13 października 2014 roku, przy czym w wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono, iż w 1 l wydychanego przezeń powietrza znajdowało się 0,66 mg alkoholu.

Niepoprawność w postępowaniu, stwierdzony wysoki stopień nietrzeźwości przesądziły o uznaniu za celowe wyeliminowanie oskarżonego, jako kierowcy pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w okresie 3 lat, zgodnie z wnioskiem apelacji prokuratora.

Trudna sytuacja materialna oskarżonego przesądziła o zwolnieniu go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.